ASETUKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 157/2013,

annettu 18 päivänä helmikuuta 2013,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 25 päivänä marraskuuta 2011 ilmoituksen ([2]) polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'Yhdysvallat' tai 'asianomainen maa', peräisin olevan bioetanolin tuonnissa unioniin.

(2) Samana päivänä komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen ([3]) tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa unioniin ja pani vireille erillisen tutkimuksen (AS tutkimus). Tämä menettely päättyi 21 päivänä joulukuuta 2012 ilman tasoitustoimenpiteitä.

(3) Polkumyynnin vastainen menettely pantiin vireille, kun eurooppalainen tuottajajärjestö European Producers Union of Renewable Ethanol Association (ePURE), jäljempänä 'valituksen tekijä', oli 12 päivänä lokakuuta 2011 tehnyt valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia bioetanolin kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty alustava näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi tutkimuksen vireillepanemiseksi.

1.2 Menettelyn osapuolet

(4) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, yhdysvaltalaisille viejille/tuottajille, tuojille ja muille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Yhdysvaltojen viranomaisille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(5) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

1.2.1 *Otanta yhdysvaltalaisista viejistä/tuottajista*

(6) Yhdysvaltalaisten viejien/tuottajien mahdollisen suuren määrän takia vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn käyttöä.

(7) Jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, kaikkia yhdysvaltalaisia viejiä/tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa tutkimuksen vireillepanosta ja vastaamaan otantalomakkeeseen sekä toimittamaan vireillepanoilmoituksen mukaisesti perustiedot bioetanolin tuotantoon ja myyntiin liittyvästä liiketoiminnastaan 1 päivän lokakuuta 2010 ja 30 päivän syyskuuta 2011 väliseltä ajalta, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'.

(8) Myös asiaa hoitavia Yhdysvaltojen viranomaisia kuultiin edustavan otoksen valinnasta.

(9) Yli 60 viejää/tuottajaa ilmoittautui ja toimitti otantaa varten pyydetyt tiedot 15 päivän määräajassa.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUVL C 345, 25.11.2011, s. 7.
([3]) EUVL C 345, 25.11.2011, s. 13.

(10) Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otoksen, joka perustui bioetanolin unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen sisältyi kuusi yhdysvaltalaista bioetanolin tuottajaa, jäljempänä 'Yhdysvaltoja koskeva otos'.

(11) Tutkimuksen aikana havaittiin, että erään Yhdysvaltoja koskevaan otokseen valitun tuottajan tuotantoa ei viety unioniin tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi yritys poistettiin otoksesta.

(12) Vaikka muut otokseen valitut tuottajat mainitsivat otantalomakkeessa vieneensä bioetanolia unioniin, tutkimuksen mukaan yksikään niistä ei vienyt bioetanolia unionin markkinoille. Itse asiassa ne myivät bioetanolia kotimaassaan etuyhteydettömille kauppiaille/sekoittajille, jotka sekoittivat bioetanolia bensiiniin ja myivät sen uudelleen Yhdysvaltojen markkinoilla tai vietäväksi erityisesti unioniin. Tutkimuksessa paikan päällä havaittiin, että toisin kuin otokseen valittujen yhdysvaltalaisten tuottajien otantalomakkeissaan esittämien tietojen perusteella vaikutti, kyseiset tuottajat eivät yleensä tienneet, oliko heidän tuotantonsa tarkoitettu unionin markkinoille tai muille tietyille markkinoille Yhdysvaltojen markkinat mukaan luettuina, eivätkä ne olleet tietoisia kauppiaiden/sekoittajien myyntihinnoista. Tämä tarkoittaa, että yhdysvaltalaiset bioetanolin tuottajat eivät vie kyseistä tuotetta unioniin. Sen sijaan tuotetta vievät kauppiaat/sekoittajat. Näin ollen Yhdysvaltoja koskevan otoksen perusteella kerättyjen ja tarkistettujen tietojen avulla ei alustavasti voitu päätellä, vietiinkö yhdysvaltalaista bioetanolia unioniin polkumyyntihinnoin tutkimusajanjaksolla.

(13) Tuolloin ei siis voitu määrätä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

(14) Yhdysvaltoja koskevassa otoksessa pyrittiin tunnistamaan bioetanolia unioniin vievät yritykset lähinnä niiden tietojen perusteella, joita oli saatu etuyhteydettömiltä sekoittajilta/kauppiailta, jotka eivät alustavassa vaiheessa olleet tutkimuksen kohteena. Vaikka eräs tällainen kauppias teki tutkimuksen alustavassa vaiheessa yhteistyötä ja toimitti lisätietoja, tiedot eivät riittäneet vahvistamaan tarkasti ja luotettavasti niitä tietoja, joita tarvittiin polkumyyntimarginaalien laskemiseen.

(15) Polkumyyntiä koskevan tutkimuksen toteuttamiseksi katsottiin sen vuoksi tarpeelliseksi käyttää niiden kauppiaiden ja sekoittajien toimittamia tietoja, jotka todellisuudessa veivät kyseistä tuotetta unioniin.

(16) Sen vuoksi polkumyyntiä koskevat lomakkeet lähetettiin kahdeksalle suurimmalle yhdysvaltalaiselle kauppiaalle/sekoittajalle, jotka saatiin selville Yhdysvaltoja koskevaa otosta tarkasteltaessa. Näiden kauppiaiden/sekoittajien osuus kaikesta bioetanolin viennistä unioniin on yli 90 prosenttia. Kaksi niistä suostui tekemään yhteistyötä tutkimuksen puitteissa. Niiden viennin osuus kaikesta bioetanolin viennistä unioniin tutkimusajanjaksolla on noin 51 prosenttia.

1.2.2 *Otanta unionin tuottajista*

(17) Unionin tuottajien mahdollisen suuren määrän takia vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn käyttöä.

(18) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista, jäljempänä 'EU:n otos'. Otos käsitti viisi yritystä ja ryhmittymää niistä 19:stä unionin tuottajasta, jotka olivat tiedossa ennen tutkimuksen vireillepanoa. Yritykset valittiin otokseen tutkimusajanjaksolla tuotetun bioetanolin määrän sekä tiedossa olevien tuottajien sijainnin perusteella. Otokseen kuuluvien yritysten osuus unionin arvioidusta kokonaistuotannosta tutkimusajanjaksolla oli 48 prosenttia.

(19) Tutkimuksen aikana kuitenkin selvisi, että EU:n otokseen sisältyvät ryhmittymät koostuivat joko useista yrityksistä tai yksittäisistä yhteisöistä, jotka tuottivat ja myivät samankaltaista tuotetta. Tässä tapauksessa olisi pitänyt tutkia 13:a yritystä. Tutkimukseen käytettävissä olleen ajan puitteissa ei kuitenkaan ollut mahdollista tutkia niitä kaikkia. Sen vuoksi päätettiin tutkia uudelleen edustavan otoksen valintaa varten käytettävissä olleet tiedot. Katsottiin, että otoksen olisi perustuttava suurimpiin yksittäisiin tuottajiin unionissa ja kyseisissä ryhmittymissä ottaen lisäksi huomioon unionin tuottajien maantieteellisen jakautumisen.

(20) Lopulliseen EU:n otokseen valittiin siten kuusi yksittäistä tuottajaa niiden edustavuuden perusteella, jota mitattiin tutkimusajanjaksolla tuotetun ja myydyn bioetanolin määrän sekä tuottajien maantieteellisen sijainnin perusteella. Näiden Belgiassa, Alankomaissa, Ranskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ruotsissa ja Saksassa sijaitsevien tuottajien osuus on 36 prosenttia unionin arvioidusta kokonaistuotannosta ja 44 prosenttia niiden yritysten kokonaistuotannosta, jotka toimittivat tietoja otoksen valintaa varten. Tämän otoksen katsottiin olevan edustava unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon tutkimisen kannalta.

(21) Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomioita tämän otoksen asianmukaisuudesta.

(22) Eräät osapuolet väittivät, että EU:n otos oli vähemmän edustava kuin alkuperäinen otos, johon sisältyi kokonaisia yritysryhmiä. Niiden mukaan unionin tuotannonalan tilannetta voidaan analysoida puolueettomasti vain, jos otetaan huomioon kaikki yritykset, jotka kuuluvat otokseen valittuihin ryhmittymiin. Ne väittivät erityisesti, että ryhmittymät voivat ohjata kustannuksia ja tuloja sellaisille yrityksilleen, joihin ei ole tehty tarkastuksia ja jotka saattavat siten jäädä vahinkoanalyysin ulkopuolelle.

(23) Tältä osin on todettava, että komissio on tarkastellut asianmukaisesti tietoja, jotka kaikki otokseen kuuluvat ja otoksen ulkopuoliset yritykset ja erityisesti ryhmittymiin kuuluvat yritykset ovat toimittaneet, varmistaakseen, että kaikki otokseen valittujen yritysten tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset ja tulot on otettu täysimääräisesti ja oikein huomioon vahinkoanalyysissa.

(24) Eräät osapuolet arvostelivat sellaisten unionin tuottajien sisällyttämistä EU:n otokseen, jotka olivat vasta aloittelemassa toimintaansa. Lisäksi ne totesivat, että otokseen ei olisi pitänyt valita erästä yritystä, jolla oli vuonna 2011 merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia ja joka sijaitsi sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei ollut pannut täytäntöön uusiutuvaa energiaa koskevaa direktiiviä ([1]). Lisäksi ne väittivät, että jos kyseiset yritykset sisällytettäisiin otokseen, komission olisi mukautettava niitä koskevia tietoja poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

(25) Komissio katsoo, että yritys voidaan valita otokseen, vaikka se olisi aloittanut toimintansa äskettäin tai käynnistänyt sen uudelleen. Näiden yritysten valinta otokseen ei ole vastoin perusasetuksen 17 artiklassa säädettyjä otoksen valintaa koskevia kriteerejä. Osapuolet eivät esittäneet tietojen mukauttamista koskevan väitteensä yhteydessä mitään erityisiä seikkoja eivätkä toimittaneet väitteensä tueksi todisteita. Ne eivät myöskään ehdottaneet, millä perusteella tietoja olisi pitänyt mukauttaa.

(26) Tutkimuksessa ei havaittu sellaisia kustannuksia, kuten nopeutettuja poistoja, joita olisi pitänyt mukauttaa yrityksen alkuvaiheen toiminnasta mahdollisesti aiheutuvan vääristymän korjaamiseksi. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(27) Eräät osapuolet arvostelivat sitä, että EU:n otoksesta jätettiin pois yritys, joka oli ensin valittu alustavasti ja joka sijaitsi sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa kulutetaan ja tuotetaan paljon bioetanolia. Ne väittivät, että kyseisen yrityksen taloudellinen tilanne oli hyvä, ja vihjasivat, että se oli jätetty pois otoksesta juuri tämän takia. Ne väittivät lisäksi, että otos oli tarkoituksella valittu todistamaan vahingon aiheutuminen. Osapuolten mukaan komission olisi pitänyt lähettää kaikille tuottajille suppeat kyselylomakkeet, joiden avulla olisi voitu kerätä otoksen valinnassa tarvittavat tiedot.

(28) Suppeiden kyselylomakkeiden osalta voidaan todeta, että komissio pyysi ennen otoksen valintaa kaikilta unionin tuottajilta, joita asian tiedettiin koskevan, tarpeellisia tietoja otoksen valintaa varten. Kuten ilmoituksen 5.2.1 kohdassa todetaan, nämä tiedot olivat menettelyn aloittamispäivästä saatavilla asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitetusta asiakirjasta eikä vastaajien taloudellinen tilanne käynyt niistä ilmi. Komissiolla oli siis käytettävissään riittävästi asianmukaista tietoa edustavan otoksen valitsemiseen perusasetuksen 17 artiklassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti, mutta se ei kyennyt suorittamaan yritysten valintaa tulospainotteisesti. Näin ollen edellä esitetyt väitteet hylättiin.

(29) Lopuksi osapuolet väittivät, että otokseen olisi pitänyt valita yrityksiä, jotka valmistavat bioetanolia sokerijuurikkaasta, sillä tällainen tuotanto voi olla paljon kannattavampaa kuin bioetanolin valmistus esimerkiksi vehnästä. Vaikka tätä väitettä ei perusteltu, käytettävissä olevista tiedoista selviää, että sokerijuurikkaasta valmistettu bioetanoli muodostaa vain pienen osan unionin kokonaistuotannosta (noin 12 % vuonna 2011) ja että kaksi otokseen valituista yrityksistä käyttää bioetanolin tuotannossa raaka-aineena myös jonkin verran sokerijuurikasta. Sen vuoksi väite hylätään.

(30) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että vahinkoanalyysia varten edellä kuvatulla tavalla valittu otos on unionin tuotannonalan osalta edustava.

1.2.3 *Otanta etuyhteydettömistä tuojista*

(31) Menettelyn piiriin kuuluvien tuojien mahdollisen suuren määrän vuoksi vireillepanoilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn soveltamista tuojiin.

(32) Vain kolme tuojaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Yhteistyöhön suostuneiden tuojien vähäisen määrän vuoksi otantaa ei katsottu tarpeelliseksi.

1.2.4 *Kyselylomakkeeseen annetut vastaukset ja tietojen tarkistaminen*

(33) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan. Kyselylomakkeet lähetettiin otokseen valituille yhdysvaltalaisille viejille/tuottajille, otokseen valituille unionin tuottajille, yhteistyöhön osallistuville kolmelle etuyhteydettömälle tuojalle unionissa ja kaikille käyttäjille, joita tutkimuksen tiedettiin koskevan.

(34) Vastaukset saatiin otokseen valituilta yhdysvaltalaisilta viejiltä/tuottajilta, otokseen valituilta unionin tuottajilta, kahdelta etuyhteydettömältä tuojalta ja neljältä käyttäjältä.

(35) Komissio hankki ja tarkisti kaikki asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot, joita se piti tarpeellisina polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun lopullista määrittämistä varten.

(36) Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

Yhdysvaltalaiset viejät/tuottajat

— Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois

— Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois

— Platinum Ethanol LLC, Arthur, Iowa

— Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa

— POET LLC, Wichita, Kansas and Sioux Falls, South Dakota

Etuyhteydetön yhdysvaltalainen kauppias

— Bio Urja Trading LLC, Houston, Texas

Etuyhteydessä oleva kauppias Sveitsissä

— Cargill International SA, Geneve

Unionin tuottajat

— Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Alankomaat

— BioWanze, SA Wanze, Belgia

— Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Saksa

— Ensus, Yarm, Yhdistynyt kuningaskunta

— Lantmännen Energi / Agroetanol, Norrköping, Ruotsi

— Tereos BENP, Lillebonne, Ranska

Etuyhteydettömät unionin tuojat

— Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Alankomaat

— Greenergy Fuels Limited, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

Unionin käyttäjät

— Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. Rotterdam, Alankomaat

1.3 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(37) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2010 ja 30 päivän syyskuuta 2011 välisen ajanjakson. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu koski vuoden 2008 tammikuun ja tutkimusajanjakson päättymisen välistä aikaa, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(38) Tarkasteltavana oleva tuote on Yhdysvalloista peräisin oleva bioetanoli, jota kutsutaan myös "etanolipolttoaineeksi", eli (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetelluista) maataloustuotteista tuotettu denaturoitu tai denaturoimaton etyylialkoholi, lukuun ottamatta tuotteita, joiden vesipitoisuus on yli 0,3 prosenttia (m/m) mitattuna standardin EN 15376 mukaisesti, sekä (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetelluista) maataloustuotteista tuotettu etyylialkoholi bensiinisekoituksissa, joiden etyylialkoholipitoisuus on yli 10 prosenttia (v/v), ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 ja ex 3824 90 97.

(39) Bioetanolia voidaan valmistaa useista maatalouden raaka-aineista, kuten sokeriruo'osta, sokerijuurikkaasta, perunasta, maniokista ja maissista. Yhdysvalloissa tehdään seuraava erottelu raaka-aineen perusteella:

a) Perinteinen biopolttoaine (jota valmistetaan lähinnä maissista ja jota kutsutaan yleensä maissietanoliksi), joka määritellään maissitärkkelyksestä saatavaksi uusiutuvaksi polttoaineeksi, joka tuotetaan energiaomavaraisuutta ja energiavarmuutta koskevan vuoden 2007 lain ([1]) antamispäivämäärän jälkeen rakennetussa laitoksessa ja jonka avulla on tulevaisuudessa voitava vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosenttia verrattuna bensiinistä ja dieselistä niiden elinkaaren aikana aiheutuviin kasvihuonekaasupäästöihin.

b) Edistyksellinen biopolttoaine, jolla tarkoitetaan muuta uusiutuvaa polttoainetta kuin maissitärkkelyksestä valmistettua etanolia ja joka tuotetaan uusiutuvasta biomassasta ja jonka elinkaaren aikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiapolitiikkalakia (Energy Policy Act) valvovan viranomaisen mukaisesti määritettyinä ovat vähintään 50 prosenttia pienemmät kuin vertailukohtana käytetyt kasvihuonekaasupäästöt. Tämä käsittää selluloosapohjaiset biopolttoaineet, kuten bioetanolin ja biomassapohjaisen dieselin. Edistyksellisten biopolttoaineiden ohjelma kattaa selluloosapohjaiset biopolttoaineet, biomassapohjaisen dieselin ja sekalaiset edistykselliset biopolttoaineet.

(40) Selluloosapohjainen biopolttoaine ([2]) on uusiutuvasta biomassasta peräisin olevasta selluloosasta, hemiselluloosasta tai ligniinistä valmistettu uusiutuva polttoaine, jonka elinkaaren aikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiapolitiikkalakia valvovan viranomaisen mukaisesti määritettyinä ovat vähintään 60 prosenttia pienemmät kuin vertailukohtana käytetyt elinkaaren aikaiset kasvihuonekaasupäästöt. Selluloosapohjaiset biopolttoaineet käsittävät selluloosapohjaisen bioetanolin. Yhdysvaltain liittovaltio on tukenut tutkimuksia ja pilottihankkeita, jotka koskevat edistyksellisten biopolttoaineiden ja erityisesti selluloosapohjaisen bioetanolin tuotantoa varsinkin maa- ja metsätalouden jätteistä. Yhdysvaltojen viranomaisten ja julkisesti saatavilla olevien tietojen ([3]) mukaan tällaista bioetanolia tuotetaan vuonna 2014 noin 4 miljardia litraa ja

([1]) Ks. www.ethanol.org – uusiutuvien polttoaineiden standardi (Renewable fuels standard, RFS), joka perustuu energiaomavaraisuutta ja energiavarmuutta koskevaan vuoden 2007 lakiin.

([2]) Ks. Yhdysvaltojen verolaki (Internal Revenue Code, IRC), 40 pykälän b kohdan 4 alakohdan E alakohta.

([3]) Ks. www.ethanol.org – uusiutuvien polttoaineiden standardi (Renewable fuels standard, RFS), joka perustuu energiaomavaraisuutta ja energiavarmuutta koskevaan vuoden 2007 lakiin.

vuoteen 2021 mennessä jo yli 50 miljardia litraa. Selluloosapohjaisen bioetanolin tuotanto oli tutkimusajanjaksolla vähäistä.

(41) Tutkimusajanjakson aikana ja nykyhetkeen asti tärkein raaka-aine Yhdysvalloissa on ollut maissi, kun taas unionissa käytetyin raaka-aine on vehnä.

(42) Tutkimuksen mukaan bioetanolia myydään yleensä puhtaassa muodossa sekoittajille/kauppiaille, jotka sekoittavat ([1]) sitä bensiiniin erityisesti tuottaakseen korkealaatuisia sekoituksia, jotka viedään ulkomaille tai myydään kotimaan markkinoilla jatkosekoitusta varten tai käytetään polttoaineena. Sekoittaminen ei ole kovin monimutkaista, ja se voidaan suorittaa erityisissä säiliöissä, joihin lisätään haluttu prosenttimäärä bioetanolia ja bensiiniä.

(43) Jotta eri puolilla maailmaa käytettävät erityyppiset bioetanolit ja bioetanolisekoitukset voitaisiin erottaa toisistaan, polttoaineena käytettäville etanoliseoksille annetaan E-numerot, jotka kuvaavat etanolin prosenttiosuutta seoksen tilavuudesta. Esimerkiksi E85 sisältää 85 prosenttia vedetöntä etanolia ja 15 prosenttia bensiiniä. Vähän etanolia sisältävät sekoitukset (E5–E25) tunnetaan myös ”gasoholin” nimellä, vaikka kansainvälisesti gasoholilla tarkoitetaan yleensä E10-sekoitusta. Sekoituksia, joissa on etanolia 10 prosenttia tai vähemmän, oli vuoteen 2011 mennessä käytössä yli 20 maassa. Kärjessä oli Yhdysvallat, missä lähes kaikkeen vähittäismyynnissä olevaan bensiiniin oli vuonna 2010 sekoitettu 10 prosenttia bioetanolia.

(44) Tutkimuksen mukaan kaikki bioetanolityypit katsotaan vuoden 2005 energiapolitiikkalain (Energy Policy Act of 2005) mukaisesti vahvistetun uusiutuvia polttoaineita koskevaan standardiin (RFS1) perustuvan kansallisen ohjelman nojalla biopolttoaineeksi. Lailla muutettiin ilmansuojelulakia (Clean Air Act) vahvistamalla ensimmäinen kansallinen uusiutuvia polttoaineita koskeva standardi. Yhdysvaltojen kongressi antoi Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluvirastolle tehtäväksi koordinoida Yhdysvaltojen energiaministeriön, Yhdysvaltojen maatalousministeriön ja sidosryhmien kanssa ohjelman suunnittelua ja täytäntöönpanoa.

(45) Yhdysvallat on energiapolitiikkansa ansiosta ollut vuodesta 2005 alkaen maailman suurin bioetanolin tuottaja, jonka osuus kaikesta maailmassa tuotetusta bioetanolista on 57,5 prosenttia. Vuonna 2009 energiapolitiikkalain vaatimusten ansiosta Yhdysvalloissa tuotettiin vähintään 11 miljardia gallonaa uusiutuvia polttoaineita, jotta voitiin saavuttaa energiaomavaraisuutta ja energiavarmuutta koskevassa vuoden 2007 laissa asetetut tavoitteet. Suurimittaisen tuotannon ansiosta yhdysvaltalaiset tuottajat kykenivät viemään bioetanolia muille markkinoille, myös unioniin.

(46) Virallisista lähteistä, markkinoilta ja julkisesti saatujen tietojen ([2]) perusteella kaikentyyppistä bioetanolia ja seoksiin sisältyvää bioetanolia eli bioetanolin ja mineraalibensiinin sekoituksia, kuten edellä johdanto-osan 43 kappaleessa esitetään, jotka tuotetaan Yhdysvalloissa ja myydään joko kotimaassa tai viedään ulkomaille, pidetään bioetanolipolttoaineina, ja ne kuuluvat Yhdysvaltojen lainsäädäntöpakettiin, joka koskee energiatehokkuutta, uusiutuvaa energiaa ja vaihtoehtoisia polttoaineita.

(47) Tämän tutkimuksen piiriin kuuluvilla kaikentyyppisillä bioetanoleilla ja seoksiin sisältyvällä bioetanolilla havaittiin olevan samat tai hyvin samankaltaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset tuotantoon mahdollisesti käytetyistä erilaisista raaka-aineista tai tuotantoprosessin eroista huolimatta. Tarkasteltavana olevan tuotteen mahdolliset pienet vaihtelut eivät muuta sen perusmääritelmää tai ominaisuuksia taikka käsitystä, joka eri osapuolilla siitä on.

(48) Eräiden osapuolten mukaan tarkasteltavana olevaa tuotetta ei ollut määritelty selkeästi erityisesti sen takia, että määritelmän perusteella ei voitu erotella polttoaineena käytettävää bioetanolia muihin sovelluksiin tarkoitetusta bioetanolista. Sen vuoksi ne väittivät, että tutkimuksessa olisi tarkasteltava kaikkiin käyttötarkoituksiin tarkoitettua etanolia sekä kaikista raaka-aineista valmistettua etanolia, mukaan lukien synteettinen etanoli, joka kilpailee bioetanolin kanssa teollisuuskäytössä.

(49) Eräs osapuoli väitti päinvastoin, että tutkimuksessa olisi tarkasteltava pelkästään polttoaineena käytettävää bioetanolia ja että teollisuuskäyttöön tarkoitettu bioetanoli olisi jätettävä sen ulkopuolelle.

(50) Tältä osin olisi huomattava, että tarkasteltavana oleva tuote olisi ensisijaisesti määriteltävä fyysisten, teknisten ja kemiallisten perusominaisuuksien eikä käyttötarkoitusten tai sovellusten perusteella. Tuotteella, jolla on useita käyttötarkoituksia, voi olla samat tai samankaltaiset perusominaisuudet riippumatta sen myöhemmästä käytöstä. Eräissä tapauksissa voi olla tarpeen syventää tuotteen määritelmän ja soveltamisalan analyysia tuotannonalan ja markkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen.

([1]) Tutkimuksen mukaan Yhdysvaltojen verolain 40 pykälän b kohdan 3 alakohdassa määritellyn alkoholisekoituksille tarkoitetun hyvityksen saamiseksi riitti, että puhtaaseen bioetanoliin sekoitetaan 0,1 prosenttia bensiiniä.

([2]) Esimerkiksi a) American Coalition for Ethanol (ACE) -yhdistyksen verkkosivuilla julkaistut tiedot, b) vuoden 2005 energiapolitiikkalaki ja erityisesti P.L. 109–58, c) energiaomavaraisuutta ja energiavarmuutta koskeva vuoden 2007 laki (P.L. 110–140, H.R.6), jolla muutettiin uusiutuvia polttoaineita koskevaa standardia ja lisättiin uusiutuvien polttoaineiden käytölle asetettua vaatimusta 9 miljardiin gallonaan vuonna 2008 ja 13,9 miljardiin gallonaan vuonna 2011, d) Yhdysvaltojen energiaministeriön saasteettomia kaupunkeja koskevien aloitteiden (Clean cities actions) yhteydessä laatimat esitteet jne.

(51) Tässä tapauksessa oli selvää, että vireillepanoilmoituksessa ei ollut tarkoitus sisällyttää synteettistä etanolia tuotteen määritelmään. Synteettinen etanoli poikkeaa ominaisuuksiltaan bioetanolista, eikä se vastaa edellä määriteltyjä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään liittyviä kriteerejä. Tutkimukseen ei osallistunut yksikään sellainen tuottaja, joka tuotannossaan keskittyy kyseiseen tuotteeseen. Sen vuoksi synteettistä etanolia ei voida sisällyttää tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään, vaan se jää tutkimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Toisin kuin eräät osapuolet ovat esittäneet, tämä selvennys ei muuta tutkimuksen soveltamisalaa tai tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää eikä sillä ollut vaikutusta käytettyjen tietojen laatuun.

(52) Polttoaineena käytettävällä bioetanolilla ja muihin sovelluksiin tarkoitetulla bioetanolilla saattaa olla samanlaisia ominaisuuksia. Polkumyyntiä tarkasteltiin tutkimuksen aikana kuitenkin niiden yhdysvaltalaisten toimijoiden tasolla, jotka tuottivat tai sekoittivat bioetanolia käytettäväksi polttoaineena eli polttoainesekoituksiin lisättävää bioetanolia. Vastaavasti unionin tuottajien tutkimuksessa keskityttiin bioetanoliin, joka oli tarkoitettu polttoainesovelluksiin eikä muihin käyttötarkoituksiin. Näin ollen muihin käyttötarkoituksiin kuin polttoaineeksi tarkoitettua bioetanolia ei sisällytetä tämän tutkimuksen soveltamisalaan.

(53) Tuojat, jotka eivät käytä Yhdysvalloista tuotua bioetanolia polttoaineena, voivat antaa ilmoituksen tiettyä käyttötarkoitusta koskevien säännösten mukaisesti sellaisina kuin ne esitetään unionin tullikoodeksin ([1]) 291–300 artiklassa vahvistetuissa soveltamissäännöksissä.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(54) Tutkimuksessa havaittiin, että unionin tuotannonalalla valmistetulla ja unionin markkinoilla myydyllä bioetanolilla on samankaltaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin Yhdysvalloista unioniin tuodulla bioetanolilla.

(55) Kuten edellä johdanto-osan 39 kappaleessa todetaan, bioetanolia voidaan valmistaa monenlaisista raaka-aineista. Tutkimuksen mukaan lopputuotteen ominaisuuksissa ei kuitenkaan ole käytetystä raaka-aineesta johtuvia eroja. Havaittiin, että tarkasteltavana oleva, Yhdysvalloissa erityisesti maissista tuotettu ja unioniin viety tuote on korvattavissa unionin tuottajien erityisesti vehnästä tuottamalla ja unionissa myymällä tuotteella. Myöskään tuotteen käyttötarkoituksissa tai bioetanolimarkkinoiden toimijoiden ja käyttäjien näkemyksissä ei ole merkittäviä tai lainkaan eroja.

(56) Sen vuoksi unionissa tuotettu ja myyty bioetanoli ja Yhdysvalloista tuotu tarkasteltavana oleva tuote olisi katsottava perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti samankaltaisiksi.

([1]) Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

(57) Osa otokseen valituista yhdysvaltalaisista tuottajista katsoi, että Yhdysvaltojen markkinoilla tuotettu ja myyty bioetanoli ei ole samankaltainen kuin tarkasteltavana oleva tuote, sillä se ei vastaa tarkalleen vireillepanoilmoituksessa esitetyn tuotekuvauksen sanamuotoa. Yhdysvaltojen markkinoilla myytävien bioetanolityyppien vesipitoisuus on suurempi kuin 0,3 prosenttia ja se vastaa Yhdysvaltojen standardia (ASTM) eikä standardia EN 15376.

(58) Tutkimuksessa kuitenkin selvisi, että Yhdysvaltojen markkinoilla myyntiä varten tuotetun bioetanolin fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ovat suurelta osin samat kuin tarkasteltavana olevan tuotteen. Perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaan samankaltaisen tuotteen ei välttämättä tarvitse olla kaikilta osin identtinen, vaan se voi olla tuote, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tästä on kyse Yhdysvaltojen markkinoilla myydyn bioetanolin ja unioniin viedyn bioetanolin tapauksessa. Eräiden ennakkotapausten mukaan tuotteet on katsottu samankaltaisiksi huolimatta eräistä eroavuuksista ([2]).

(59) Sen vuoksi päätettiin kumota alustava päätelmä ja katsoa, että Yhdysvaltojen markkinoilla myyty ASTM:n mukainen bioetanoli on perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti samankaltainen kuin tarkasteltavana oleva tuote.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Johdanto**

(60) Kuten edellä johdanto-osan 6–16 kappaleessa todettiin, polkumyynnin olemassaolon tutkimiseksi tutkimuksessa käsiteltiin bioetanolin tuottajia ja toisaalta kauppiaita/sekoittajia, jotka veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille.

(61) Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti tullin määräämisestä annettavassa asetuksessa on vahvistettava tulli kunkin toimittajan osalta, tai jos tämä on mahdotonta, koko tuotetta toimittavaan maahan sovellettava tulli.

(62) Eräät tuottajat väittivät, että on mahdollista tunnistaa ja jäljittää niiden tuotteet, jotka myydään yhdysvaltalaisille toimijoille erityisesti unioniin suuntautuvaa vientiä

([2]) Esimerkiksi neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2961/95 persulfaateista katsottiin, että kiinalainen tuote oli samankaltainen kuin EU:n tuote huolimatta laatueroista puhtauden ja rautapitoisuuden osalta (johdanto-osan 10 kappale) (EYVL L 308, 21.12.1995, s. 61). Ks. myös yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio asiassa T-2/95, Industrie des poudres sphériques, jossa tuomioistuin katsoi, että toimielimet voivat lain mukaan pitää kiinalaista ja venäläistä kalsium-metallia EU:n kalsium-metallin kaltaisina huolimatta happipitoisuuden eroista, joiden takia EU:n tuote ei soveltunut tiettyyn sovellukseen, ja niiden osuus EU:n kulutuksesta oli 11 prosenttia (202–221 kohta). Tätä näkemystä ei kiistetty muutoksenhaussa (C-458/98 P).

varten. Ne viittasivat uusiutuvaa energiaa koskevassa direktiivissä esitettyyn hyväksymismenettelyyn, mutta ne eivät kyenneet perustelemaan yhteyttä niiden Yhdysvaltojen markkinoilla tapahtuvan myynnin ja muiden toimijoiden EU:hun suuntautuvan viennin välillä. Kuten edellä johdanto-osan 12 kappaleessa ja jäljempänä johdanto-osan 63 kappaleessa mainitaan, nämä tuottajat eivät myöskään tienneet, mikä oli vientihinta unioniin.

(63) Tässä asiassa havaittiin, että yhdysvaltalaisille tuottajille ei voitu määrätä yksittäisiä polkumyyntimarginaaleja toisaalta bioetanolialan rakenteen ja toisaalta sen takia, miten tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotettiin ja myytiin Yhdysvaltojen markkinoilla ja vietiin unioniin. Yhdysvaltoja koskevaan otokseen valitut tuottajat eivät vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin ja tutkimuksen kohteena olleet kauppiaat/sekoittajat hankkivat bioetanolia useilta tuottajilta, sekoittivat sitä ja myivät sitä erityisesti unioniin vietäväksi. Siten, toisin kuin edellä mainitut osapuolet ovat väittäneet, ei ollut mahdollista jäljittää kaikkia erillisiä hankintoja ja vertailla normaaliarvoja vientihintoihin eikä myöskään tunnistaa tuottajaa siinä vaiheessa, kun bioetanoli viedään unioniin. Toisin sanoen kukin lähetys EU:hun sisältää bioetanolia, jonka ovat tuottaneet useat yhdysvaltalaiset tuottajat Yhdysvalloissa eivätkä pelkästään Yhdysvaltoja koskevaan otokseen valitut tuottajat. Lisäksi tutkimuksessa ilmeni, että Yhdysvaltoja koskevaan otokseen valittujen tuottajien yhdysvaltalaisilta asiakkailtaan Yhdysvalloissa perimät hinnat eivät vastanneet hintaa, joka todellisuudessa maksettiin tai maksetaan tarkasteltavana olevasta tuotteesta unioniin vietynä.

(64) Sen vuoksi katsotaan, että olisi vahvistettava koko maata koskeva polkumyyntimarginaali.

3.2 **Normaaliarvo**

(65) Määrittäessään normaaliarvoa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio määritteli ensin, oliko kahden yhteistyössä toimineen kauppiaan/sekoittajan suorittama tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynti riippumattomille asiakkaille edustavaa määrältään eli oliko tällaisen myynnin kokonaismäärän osuus vähintään 5 prosenttia unioniin suuntautuvan viennin kokonaismyyntimäärästä tutkimusajanjaksolla.

(66) Koska samankaltaista tuotetta myytiin kotimarkkinoilla riittävä määrä, normaaliarvo määritettiin sen hinnan perusteella, jonka riippumattomat asiakkaat Yhdysvalloissa maksoivat tai maksavat kahdelle edellä mainitulle kauppiaalle/sekoittajalle tavanomaisessa kaupankäynnissä.

3.3 **Vientihinta**

(67) Yhteistyötä tehneet kauppiaat/sekoittajat toimittivat tietoja, joiden pohjalta voitiin vahvistaa vientihinta perustuen niihin hintoihin, joita todellisuudessa maksettiin tai maksetaan perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Todettakoon, että kun tuotetta tuotiin unioniin etuyhteydessä olevan kauppayhtiön välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen jälleenmyyntihinnan perusteella, jonka kyseinen etuyhteydessä oleva kauppias veloitti ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta unionissa.

(68) Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta suoritetun myynnin osalta vientihinnasta ei vähennetty myynti- tai hallintokustannuksia, yleisiä kustannuksia eikä tuottoa, sillä niiden ei katsottu liittyvän tuontiin ja jälleenmyyntiin unionissa. Tutkimuksen mukaan etuyhteydessä olevan kauppiaan päätoimintaa oli huolehtia kassanhallinnasta sokeria koskevassa liiketoimintayksikössä, johon myös biopolttoaineet kuuluvat, sekä suojautua maatalousalaan olennaisesti liittyviltä riskeiltä tekemällä johdannaissopimuksia sekä OTC-markkinoilla että järjestäytyneillä finanssimarkkinoilla.

(69) Eräät yhdysvaltalaiset tuottajat väittivät, että toimielimet käyttävät järjestelmällisesti vientihintana viejän ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta perimää myyntihintaa tehdessään polkumyyntilaskelmia. Tässä asiassa kyseinen hinta olisi yhdysvaltalaisten tuottajien myyntihinta yhdysvaltalaisille etuyhteydettömille kauppiaille/sekoittajille. Kuten edellä johdanto-osan 62 ja 63 kappaleessa kuitenkin todetaan, yksikään yhdysvaltalaisista bioetanolin tuottajista ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin, eivätkä ne olleet tietoisia vientihinnasta EU:hun. Siten niiden kotimarkkinahintaa ei voida käyttää, koska se ei ole tarkasteltavana olevan tuotteen osalta vientihinta, joka olisi maksettu tai maksetaan unionissa. Sen vuoksi niiden väitettä ei voida hyväksyä.

3.4 **Vertailu**

(70) Yhteistyössä toimineiden kauppiaiden/sekoittajien painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa vertailtiin tuotetyypin mukaan noudettuna lähettäjältä -tasolla ottaen huomioon perussopimuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti sellaisten tekijöiden erot, joiden on osoitettu vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailtavuuteen. Eräs kauppias/sekoittaja väittää, että kotimaan myyntiä koskevat tiedot eivät olleet edustavat. Koska kauppiaat/sekoittajat eivät toimittaneet tietoja kaikesta kotimaan myynnistä, laskelma perustuu niihin tietoihin, joita on saatu kyselylomakkeen avulla sekä paikalla tehdyn tarkastuksen aikana.

(71) Eräs kauppias/sekoittaja väittää, että kotimarkkinahinta olisi laskettava NYMEX:stä saatujen, spot-markkinoita koskevien tietoja perusteella. Komissio pitää kahdelta kauppiaalta/sekoittajalta saatuja, tarkistettuja tietoja luotettavampina.

(72) Sitä varten kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneiden kustannusten sekä liitännäiskustannusten erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja tarvittaessa silloin, kun se oli mahdollista ja perusteltua.

(73) Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja samankaltaiseen tuotteeseen liittyy se erityispiirre, että kauppiaat/sekoittajat ovat saaneet tutkimusajanjaksolla tukea lähinnä valmisteverohyvityksen muodossa bioetanolisekoitusten myynnistä. Normaaliarvon ja vientihinnan määrittämisessä on sovellettu menetelmää, jossa on otettu täysimääräisesti huomioon kyseisten kauppiaiden/sekoittajien todelliset myyntihinnat kotimaan ja vientimarkkinoilla. Kun vertaillaan kauppiaiden/sekoittajien myyntiä Yhdysvaltojen markkinoilla niiden EU:hun suuntautuvaan vientiin soveltamiin hintoihin tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnin tason laskemiseksi, havaitaan, ettei tuella ole voinut olla vaikutusta hintoihin, koska se vaikutti yhtä lailla kotimarkkinamyyntiin ja vientiin tutkimusajanjaksolla. Eräs kauppias/sekoittaja väitti, ettei se ollut saanut tukea kotimaan myyntiä varten. Se ei kuitenkaan ole kyennyt osoittamaan väitettään todeksi. Lisäksi väite sopii huonosti yhteen niiden tietojen kanssa, joita Yhdysvaltojen viranomaiset ovat esittäneet tuen käytöstä.

3.5 **Polkumyynti**

(74) Tarkasteltavana olevan tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Vertailun perusteella todettiin, että yhteistyössä toimineet etuyhteydettömät kauppiaat/sekoittajat harjoittivat polkumyyntiä.

(75) Painotetuksi keskimääräiseksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 9,5 prosenttia yhteistyössä toimineiden kauppiaiden/sekoittajien toimittamien koottujen tietojen perusteella. Kyseinen marginaali koskee koko Yhdysvaltoja.

(76) Eräät otokseen valitut yhdysvaltalaiset tuottajat esittivät, että jos lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä otetaan käyttöön, tuottajille olisi määritettävä yksilöllinen marginaali. Ottaen huomioon johdanto-osan 6–16 kappaleessa esitetyt seikat sekä johdanto-osan 60–64 kappaleen perustelut, tätä väitettä ei voida hyväksyä, sillä tutkimuksen mukaan kyseisten tuottajien osalta ei ollut mahdollista jäljittää niiden tuotteiden vientiä unioniin erityisesti sen vuoksi, ettei niillä ollut omaa vientiä unioniin tutkimusajanjaksolla, eivätkä ne yleensä tienneet mitään viennin ajankohdasta tai hinnasta, jonka unionin tuojat olivat maksaneet tai maksavat. Sen vuoksi kyseisiä tuottajia varten ei voitu luotettavasti määrittää vientihintaa eikä polkumyyntimarginaalia.

(77) Eräät tuottajat pyysivät lisätietoja polkumyyntilaskelmista, jotka oli laadittu kahden yhteistyöhön suostuneen kauppiaan/sekoittajan osalta. On kuitenkin otettava huomioon, että pyydettyihin tietoihin sisältyy liikesalaisuuksia, eikä niitä voida sen vuoksi ilmoittaa muille osapuolille kuin sille, jota asia koskee. Toisaalta toimielimet yleensä ilmoittavat polkumyynnin vahvistamiseksi käytetyn yleisen menetelmän kaikille niille osapuolille, joita koskevia yksittäisiä tietoja ei ole käytetty polkumyyntilaskelmissa. Tämä menetelmä kuvattiin kaikille osapuolille toimitetussa yleisessä asiakirjassa.

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala**

(78) Unionin tuotanto laskettiin valituksen tekijän tutkimuksen aikana toimittaman markkinaraportin perusteella. Raportissa ilmoitettua samankaltaisen tuotteen kokonaistuotantoa unionissa verrattiin yhteistyössä toimineiden 17 unionin tuottajan toimittamiin tietoihin. Tietojen havaittiin eroavan toisistaan hieman eli noin 5 prosenttia. Tämä johtuu siitä, että eräät melko pienet yhteistyöstä kieltäytyneet unionin tuottajat eivät toimittaneet tuotantotietoja. Sen perusteella unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla arvioitiin 3,42 miljoonaa tonnia. Unionin tuottajat vastaavat unionin koko tuotannosta ja muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun unionin tuotannonalan, ja niistä käytetään sen vuoksi jäljempänä nimitystä 'unionin tuotannonala'.

4.2 **Unionin kulutus**

(79) Unionin kulutus määritettiin unionin tuotannonalan kokonaistuotannon perusteella, johon lisättiin tarkimpien käytettävissä olevien tilastotietojen perusteella määritetty kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrä, ja tiedoista vähennettiin varastojen muutos ja unionin tuotannonalan suorittama vienti tuotannonalan itsensä ilmoittamana. Eräät osapuolet esittivät, että kulutuksen määrittämisessä käytetyt tilastot eivät olleet täydelliset, sillä erityisesti tutkimusajanjaksolla unioniin tuotiin bioetanolia huomattavasti myös muista kolmansista maista, eikä tätä ole otettu huomioon. Lisäksi ne katsoivat, että komissio oli yliarvioinut Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin määrän ja että kulutusta ja markkinaosuutta koskevat luvut eivät siten olleet luotettavia.

(80) Väitteitä analysoitiin ja ne tarkistettiin käytettävissä olevien tietojen pohjalta. Muista maista tapahtuvan tuonnin osalta osapuolet eivät toimittaneet minkäänlaisia todisteita tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimääristä. Tuonti muista maista otettiin kuitenkin huomioon tuonnin määrittelyssä. Tutkimusajanjaksolla Yhdysvalloista tapahtuneen tuonnin määrää koskevassa arviossa havaittiin virhe. Tuonnin määrä on siis arvioitu uudelleen, ja sitä on tarvittaessa muutettu. Tällä ei kuitenkaan ole vaikutusta vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevien arviointien päätelmiin.

(81) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta on korostettava, ettei tuotteelle ole vahvistettu omaa yhdistetyn nimikkeistön koodia. Lisäksi yhdistetyn nimikkeistön

koodit, joilla tarkasteltavana oleva tuote voidaan ilmoittaa tulliviranomaisille, kattavat myös muita tuotteita.

(82) Bioetanolisekoitusten tuonnin osalta etuyhteydettömien tuojien kyselylomakkeeseen antamien tarkistettujen vastausten perusteella suurin osa tuonnista ilmoitettiin tullissa Taric-koodilla 3824 90 97 99. Tuonnin määrää ei kuitenkaan saada suoraan Eurostatilta, sillä kyseinen Taric-koodi kattaa tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi useita muitakin kemiallisia tuotteita.

(83) Yhdistetyn nimikkeistön koodeilla 2207 10 00 ja 2207 20 00 ilmoitetun tuonnin osalta ei voitu erottaa toisistaan tarkasteltavana olevaa tuotetta ja muita tuotteita, jotka eivät kuuluneet tutkimuksen soveltamisalaan, sillä EU:n alueelle tuodusta tuotteesta ei ollut riittävästi tietoja.

(84) Koska Eurostatilta ei saatu täydellisiä ja yksityiskohtaisia tuontitietoja, päätettiin käyttää myös muita tietolähteitä tarkasteltavana olevan tuotteen unionin markkinoille tapahtuneen tuonnin määrittämiseksi.

(85) Yhdysvalloista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin arvioimiseksi mahdollisimman tarkasti katsottiin, että luotettavin lähde olivat Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission toimittamat tilastotiedot. Ilmoitetun viennin määrä vastaa Yhdysvaltojen tariffikoodeja 2207 10 60 ja 2207 20 00.

(86) Kyseisen tuonnin arvioimiseksi sovellettiin kohtuullista lähestymistapaa, ja kaikki Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission ilmoittamat määrät otettiin huomioon määritettäessä Yhdysvalloista unionin markkinoille tapahtuvaa tuontia.

(87) Brasiliasta unioniin tapahtuvaa tuontia koskeva arvio perustui seuraaviin tietolähteisiin: Yhdistyneen kuningaskunnan uusiutuvista polttoaineista vastaavan viraston raportit Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuneen tuonnin osalta sekä Alankomaiden, Ruotsin, Suomen ja Eurostatin toimittamat otteet tullin yksityiskohtaisesta tuontitietokannasta. Alankomaihin, Ruotsiin ja Suomeen suuntautuneen tuonnin määrä arvioitiin tuojan ja viejän nimien sekä tuotekuvauksen perusteella, silloin kun nämä olivat saatavilla. Tämän tuonnin arviointiin sovellettiin varovaista lähestymistapaa. Kaikki ilmoitetut määrät otettiin huomioon tuonnin laskemisessa.

(88) Lopuksi myös Eurostatilta saatiin apua unioniin tapahtuvan jäännöstuonnin arvioimiseksi muiden kuin edellä johdanto-osan 87 kappaleessa mainittujen jäsenvaltioiden osalta. Tuontimääriä mukautettiin unionissa polttoaineena käytettävän bioetanolin prosenttiosuuden perusteella. Mukautuksen perusteet esitetään valituksessa. Prosenttiosuus saatiin Euroopan komission vuosittain julkaisemasta etyylialkoholitilastosta ([1]). Polttoaineena käytettävän bioetanolin prosenttiosuus unionissa oli 54 prosenttia vuonna 2008, 66 prosenttia vuonna 2009 ja 68 prosenttia vuonna 2010. Tutkimusajanjakson osalta käytettiin vuoden 2010 prosenttilukua, kun arvioitiin tuonnin määrää tutkimusajanjaksolla.

(89) Muista maista tapahtuvan tuonnin arvioimiseksi käytettiin lähteenä Eurostatia sekä Alankomaiden, Ruotsin ja Suomen toimittamia otteita tullin yksityiskohtaisesta tuontitietokannasta. Arvioinnissa sovellettiin samaa menetelmää, jota käytettiin Brasiliasta tapahtuvan tuonnin määrittämiseen.

(90) Laskettaessa Yhdysvalloista ja Brasiliasta tapahtuvan tuonnin keskimääräistä CIF-yksikköhintaa tietolähteenä on käytetty Alankomaiden, Ruotsin ja Suomen toimittamia otteita tullin yksityiskohtaisesta tuontitietokannasta. Yhdysvaltojen osalta käytettiin lisäksi etuyhteydettömille tuojille toimitettuun kyselylomakkeeseen saatuja vastauksia, jotka tarkistettiin. Yhdysvaltojen osalta keskimääräiset CIF-hinnat vuosina 2008 ja 2009 arvioitiin käyttäen pohjana Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission kyseisten vuosien osalta ilmoittamaa keskimääräistä hintaa, joka ilmaistiin suhteessa keskimääräiseen CIF-yksikköhintaan vuodelta 2010.

(91) Varastojen muutos määritettiin valituksen tekijän toimittamien unionin tuotannonalaa koskevien tietojen pohjalta.

(92) Tämän perusteella unionin kulutuksen todettiin kehittyneen seuraavasti:

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Unionin kokonaistuotanto (tonnia) (A)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Kokonaistuonti kolmansista maista ml. asianomainen maa (tonnia) (B)	1 252 705	1 130 703	859 605	1 031 226
Vienti unionista sen ulkopuolelle (tonnia) (C)	26 263	41 023	53 085	59 633

([1]) EUVL C 225, 18.9.2009, s. 13; EUVL C 176, 2.7.2010, s. 6; EUVL C 236, 12.8.2011, s. 16.

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Varastojen muutos ([1]) (tonnia) (C)	0	4 730	– 8 415	– 5 458
Unionin kulutus (tonnia)	3 379 559	3 882 897	4 089 600	4 366 554
Indeksi: 2008 = 100	100	115	121	129

Lähde: (A) markkinaraportti; (B) Eurostat, Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komissio, Yhdistyneen kuningaskunnan uusiutuvista polttoaineista vastaava virasto sekä Alankomaiden, Ruotsin ja Suomen toimittamat tiedot tullin tuontitietokannasta; (C) valitus, otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset, sekä unionin tuotannonalaa koskevat, valituksessa esitetyt tiedot.

([1]) Olettamuksena on, ettei vuonna 2008 esiintynyt varastojen muutoksia.

(93) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi eli 29 prosenttia. Kulutuksen kasvua kiihdytti uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin täytäntöönpano jäsenvaltioissa, jolla vahvistettiin tavoitteet uusiutuvien energialähteiden kulutuksen lisäämiseksi.

4.3 **Tuonti asianomaisesta maasta unioniin**

4.3.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta*

(94) Yhdysvalloista unioniin suuntautuvan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinta kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin määrä (tonnia) (A)	63 406	53 332	348 868	686 185
Indeksi: 2008 = 100	100	84	550	1 082
Markkinaosuus (%)	1,9	1,4	8,5	15,7
Indeksi: 2008 = 100	100	73	454	837
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni) (B)	590,6	552,5	542,5	626,7
Indeksi: 2008 = 100	100	94	92	106

Lähde: (A) Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komission ilmoittama vientimäärä, (B) Alankomaiden, Ruotsin ja Suomen toimittamat tiedot tullin tuontitietokannasta sekä etuyhteydettömien tuojien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset, jotka on tarkistettu.

(95) Tuonti Yhdysvalloista kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi, 63 406 tonnista 686 185 tonniin. Vastaavasti yhdysvaltalaisten viejien markkinaosuus unionissa kasvoi tarkastelujaksolla 1,9 prosentista 15,7 prosenttiin.

(96) Vaikka Yhdysvalloista tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat nousivat tarkastelujaksolla 6 prosenttia, yhdysvaltalaisten viejien käyttämät hinnat olivat jatkuvasti pienemmät kuin unionin tuottajien keskimääräiset hinnat, kuten jäljempänä johdanto-osan 117 kappaleessa kuvataan. Tämä yhdysvaltalaisten viejien harjoittama järjestelmällinen hintojen alittaminen selittää, miksi niiden markkinaosuus kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla.

4.3.2 *Asianomaisesta maasta tapahtuvan tuonnin hintojen alittavuus*

(97) Tutkimusajanjakson aikaisen hinnan alittavuuden määrittämiseksi verrattiin otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oli oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, vastaaviin yhdysvaltalaisten viejien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamiin painotettuihin keskimääräisiin tuotelajikohtaisiin hintoihin, jotka oli määritetty CIF-tasolla. Tasapuolisen hintavertailun toteuttamiseksi yhdysvaltalaisten viejien hintaan sovellettiin asianmukaisia oikaisuja voimassa olevien tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(98) Vertailun tulokset – ilmaistuina prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien tutkimusajanjakson aikaisista myyntihinnoista – osoittivat, että hintojen alittavuus oli jatkuvaa (keskimäärin 5,6 %). Hintojen alittavuus osoittaa, että asianomaisesta maasta tapahtunut tuonti aiheutti unionin markkinoille hintapainetta erityisesti tutkimusajanjaksolla.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Alustavat huomautukset*

(99) Tutkittaessa polkumyyntituonnin vaikutuksia unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät, jotka oli vahvistettu unionin tuotannonalalle tarkastelujaksolla.

(100) Siltä osin kuin vahinkoanalyysissä tarkastellaan makrotaloudellisia tietoja, kuten tuotantoa, tuotantokapasiteettia ja sen käyttöastetta, myynnin määrää, markkinaosuutta, kasvua, varastoja, työllisyyttä, tuottavuutta ja polkumyyntimarginaalia, perustana ovat unionin koko tuotannonalaa koskevat tiedot, jotka on saatu ePURElta.

(101) Mikrotaloudellisiin tietoihin (hinnat, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto, pääoman saanti, palkat ja varastot) perustuva vahinkoanalyysi on tehty otokseen valituilta unionin tuottajilta kyselylomakkeiden avulla kerättyjen tietojen pohjalta, jotka on myöhemmin tarkistettu.

(102) Bioetanoliala on unionissa vasta käynnistysvaiheessa. Yritykset ovat hiljattain investoineet uusiin tuotantolaitoksiin tai laajentaneet olemassa olevaa kapasiteettia täyttääkseen unionin kasvavan kysynnän. Uusien tuottajien tuotannon käynnistyminen tarkastelujaksolla vaikutti positiivisesti esimerkiksi tuotannon, tuotantokapasiteetin, myynnin määrän ja työllisyyden kehittymiseen.

(103) Tutkimuksessa selvisi myös, että tällaisella tuotannonalalla kestää kahdesta kolmeen vuotta käynnistymisestä, ennen kuin päästään tavanomaiseen tuotantotasoon.

4.4.2 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Indeksi: 2008 = 100	100	130	152	157
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	3 443 766	3 992 640	4 670 076	4 734 915
Indeksi: 2008 = 100	100	116	136	137
Kapasiteetin käyttöaste (%)	63	70	70	72
Indeksi: 2008 = 100	100	112	112	114

Lähde: *valituksen tekijän toimittamat tiedot unionin tuotannonalasta*.

(104) Uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin johdosta unionin tuotanto kasvoi tarkastelujaksolla peräti noin 57 prosenttia. Vuosina 2008–2010 unionin tuotanto kasvoi 36 prosenttia, mutta sen jälkeen kasvuvauhti hidastui merkittävästi ja oli tutkimusajanjaksolla vain 3,5 prosenttia vuoteen 2010 verrattuna.

(105) Tuotantokapasiteetti kasvoi 37 prosenttia tarkastelujaksolla, ja sen kehitys vastasi tuotannon kehitystä.

(106) Kapasiteetin käyttöaste kasvoi 14 prosenttia tarkastelujakson alussa. Koska eräät unionin tuottajat olivat vuonna 2009 käynnistysvaiheessa, kapasiteetin käyttöasteen odotettiin kasvavan edelleen, sillä yleensä tuottajilla kestää kahdesta kolmeen vuotta päästä tavanomaiseen tuotantotasoon, kuten edellä johdanto-osan 103 kappaleessa esitetään. Näin ei kuitenkaan ole käynyt.

(107) Tutkimuksessa vahvistui, että useat EU:n yritykset aloittivat toimintansa tarkastelujakson alussa tai sen aikana odotettavissa olleen uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin antamisen takia. Tämä edisti erityisesti edellä mainittujen vahinkotekijöiden osalta myönteistä kehitystä varsinkin ennen vuotta 2010. Tilanne unionin markkinoilla kuitenkin muuttui polkumyynnillä Yhdysvalloista tapahtuneen tuonnin lisäyksen takia vuonna 2010, eikä tutkimusajanjaksolla odotettu toiminnan kasvu toteutunut.

4.4.3 *Myyntimäärä ja markkinaosuus*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	2 035 367	2 650 526	3 117 410	3 229 326
Indeksi: 2008 = 100	100	130	152	159
Markkinaosuus (%)	60,2	68,3	76,2	74,0
Indeksi: 2008 = 100	100	113	126	122

Lähde: *valituksen tekijän toimittamat tiedot unionin tuotannonalasta*.

(108) Unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi 59 prosenttia ja markkinaosuus kasvoi 13,8 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla. Myynnin määrä kasvoi tasaisesti vuosina 2008–2010, mutta vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä myynnin määrä kasvoi vähemmän kuin kulutus, joka kasvoi samalla ajanjaksolla 6,8 prosenttia.

(109) Vastaavasti unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi vuoteen 2010, mutta alkoi pienentyä tutkimusajanjaksolla. Vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun Yhdysvalloista tapahtuneen tuonnin markkinaosuus lähes kaksinkertaistui ja kasvoi 7,2 prosenttiyksikköä, unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui 2,2 prosenttiyksikköä.

4.4.4 *Kasvu*

(110) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla merkittävät 29,2 prosenttia. Vaikka myös myyntimäärä ja markkinaosuus kasvoivat kyseisellä ajanjaksolla, unionin tuotannonala ei täysin hyötynyt kulutuksen kasvusta etenkään vuodesta 2010 lähtien. Vuodesta 2010 tutkimusajanjaksoon asti unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvoi aiempaa hitaammin ja markkinaosuus pieneni aiempiin vuosiin verrattuna.

(111) Joidenkin osapuolten mukaan eräisiin indikaattoreihin perustuva kasvumalli ei tarkastelujaksolla vastaa vahinkoa kärsineen tuotannonalan todellista tilannetta. Kuten edellä esitettiin, tutkimuksessa kuitenkin ilmeni, että unionin tuotannonalan kasvun hidastuminen vuonna 2010 ja tutkimusajanjaksolla osui samaan aikaan kuin Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneen matalahintaisen tuonnin kasvu.

4.4.5 *Työllisyys ja tuottavuus*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	2 331	2 419	2 523	2 552
Indeksi: 2008 = 100	100	104	108	109
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä)	924	1 157	1 298	1 328
Indeksi: 2008 = 100	100	125	141	144

Lähde: valituksen tekijän toimittamat tiedot unionin tuotannonalasta.

(112) Työllisyys kasvoi tarkastelujaksolla 9 prosenttia. Työllisyys kasvoi 8 prosenttia vuosina 2008–2010 mutta vain 1 prosentin tutkimusajanjaksolla. Tämä vastaa kapasiteetin ja tuotannon kehitystä unionissa.

(113) Unionin tuotannonalan työvoiman tuottavuutta mitattiin tuotantomääränä työntekijää kohti vuodessa. Tuottavuus kasvoi tarkastelujaksolla merkittävästi eli 44 prosenttia, mikä kuvastaa oppimisvaikutusta sekä tehokkuuden paranemista yritysten käynnistysvaiheessa ja sen jälkeen.

4.4.6 *Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruus*

(114) Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat huomioon ottaen tutkimusajanjaksolla vahvistettujen polkumyyntimarginaalien vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

4.4.7 *Aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipuminen*

(115) Tämä ei koske nyt tarkasteltavana olevaa asiaa, sillä polkumyynnillä ei ollut aiemmin vaikutusta.

4.4.8 *Unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikköhinnat*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Yksikköhinnat (euroa)	702,59	634,88	657,41	768,59
Indeksi: 2008 = 100	100	90	94	109

Lähde: *otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.*

(116) Unionin tuotannonalan hinnat nousivat 9 prosenttia tarkastelujakson aikana. Ne laskivat vuonna 2009 vuoteen 2008 verrattuna, mutta sen jälkeen ne nousivat tasaisesti tutkimusajanjakson loppuun. Tutkimuksessa kuitenkin ilmeni, että hinnannousu ei ollut riittävä, jotta unionin tuotannonala olisi kyennyt kattamaan kustannuksensa. Myyntihintojen ja kustannusten ero kasvoi edelleen varsinkin tutkimusajanjaksolla. Samanaikaisesti polkumyynnillä tapahtunut matalahintainen tuonti Yhdysvalloista unionin markkinoille lisääntyi.

(117) Tutkimuksen mukaan unionin tuotannonalan hinnat olivat (jopa 23 %) suuremmat kuin Yhdysvalloista tarkastelujaksolla polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat.

4.4.9 *Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Nettovoitto ennen veroja (euroa)	– 33 305 225	1 343 823	– 33 932 738	– 82 070 168
Indeksi: 2008 = – 100	– 100	4	– 102	– 246

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Unionin myynnin kannattavuus (% nettomyynnistä)	– 11,65	0,33	– 5,72	– 9,74
Indeksi: 2008 = – 100	– 100	3	– 49	– 84
Kassavirta (EUR)	–2 528 061	34 783 260	48 733 697	36 832 646
Indeksi: 2008 = – 100	– 100	1 376	1 928	1 457
Kassavirta (% unionin myynnistä etuyhteydettömille osapuolille)	– 0,9	8,7	8,2	4,4
Indeksi: 2008 = – 100	– 100	980	930	494
Investoinnit (euroa)	330 441 830	86 279 988	38 710 739	23 018 175
Indeksi: 2008 = 100	100	26	12	7
Investointien tuotto (%)	– 10	2	– 88	– 357
Indeksi: 2008 = – 100	– 100	15	– 870	– 3 538

Lähde: *otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.*

(118) Unionin tuotannonalan kannattavuus laskettiin sekä absoluuttisina lukuina (nettovoitto ennen veroja) että ilmoittamalla nettovoitto tai -tappio ennen veroja prosenttiosuutena samankaltaisen tuotteen myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus on ollut negatiivinen tarkastelujaksolla lukuun ottamatta vuotta 2009, jolloin otokseen valitut yritykset ylittivät kannattavuusrajan.

(119) Investointien tuotto kehittyi samalla tavalla eikä yltänyt lähellekään sitä tuottorajaa, joka olisi ollut tarpeen unionin tuotannonalan turvaamiseksi.

(120) Kassavirta oli miinuksella vuonna 2008 ja parani vuosina 2009 ja 2010. Tutkimusajanjaksolla kassavirta alkoi kuitenkin jälleen supistua, mikä johtui unionin tuotannonalan heikkenevästä kyvystä rahoittaa itse toimintaansa.

(121) Kannattavuuden, kassavirran ja investointien tuoton kehitys tarkastelujaksolla rajoitti unionin tuotannonalan kykyä investoida omaan toimintaansa ja heikensi sen edistymistä. Tätä kuvastaa selkeästi se, että investoinnit vähenivät kyseisellä ajanjaksolla 93 prosenttia.

4.4.10 *Palkat*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Palkat (euroa)	45 066 253	57 253 228	68 711 959	76 030 008
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	75 691	81 233	88 638	99 646
Indeksi: 2008 = 100	100	107	117	132

Lähde: *otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.*

(122) Palkat kasvoivat tarkastelujaksolla 32 prosenttia, mikä johtui työntekijöiden tuottavuuden paranemisesta.

4.4.11 *Varastot*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	34 585	24 022	38 649	31 408
Indeksi: 2008 = 100	100	69	112	91
Varastot suhteessa tuotantoon (%)	8,3	3,5	3,8	2,5

Lähde: *otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.*

(123) Varastot pienenivät hiukan tarkastelujaksolla.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(124) Tutkimuksen mukaan polkumyynnillä unioniin tapahtunut matalahintainen tuonti lisääntyi vuonna 2010 ja erityisesti tutkimusajanjaksolla. Eräät unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta koskevat vahinkoindikaattorit paranivat kyseisellä ajanjaksolla, mutta kasvu ei vastannut kulutuksen lisääntymistä tarkastelujaksolla, eikä paraneminen ollut riittävää, jotta unionin tuotannonala olisi voinut kehittää toimintaansa.

(125) Kuten yleensä uudella ja kasvavalla toimialalla, eräät indikaattorit, kuten myynnin määrä, tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste, kehittyivät positiivisesti tarkastelujaksolla. Tätä selittää se, että unionin markkinoille tuli kyseisellä ajanjaksolla uusia tuottajia. Tutkimuksessa kuitenkin selvisi, että unionin markkinoiden tilanne vuodesta 2010, jolloin matalahintainen tuonti lisääntyi huomattavasti, ei antanut unionin tuottajille mahdollisuutta päästä riittävälle toiminnan ja hintatasolle, jotta ne olisivat voineet kehittää ja ylläpitää merkittäviä sijoituksia tarkastelujaksolla.

(126) Tutkimuksessa havaittiin, että matalahintainen tuonti alitti jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat. Hintataso ei antanut tuotannonalalle mahdollisuutta kattaa kustannuksiaan ja saavuttaa toiminnan kehittämisen kannalta tarvittavaa kassavirtaa ja tuottoa.

(127) Unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen liittyvät vahinkoindikaattorit, kuten kannattavuus, kassavirta ja investointien tuotto, heikkenivät tai jäivät selvästi alle normaalitason. Tämä heikensi huomattavasti unionin tuotannonalan valmiuksia kerätä pääomaa ja investoida edelleen toimintaansa.

(128) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 **Johdanto**

(129) Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti tarkasteltiin, aiheuttiko tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti polkumyynnillä asianomaisesta maasta vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio tarkasteli polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi myös muita tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet samanaikaisesti vahingoittaa unionin tuotannonalaa, varmistaakseen, ettei niiden mahdollisesti aiheuttamaa vahinkoa katsottaisi polkumyyntituonnin aiheuttamaksi.

5.2 **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(130) Kuten edellä todettiin, unionin kulutus kasvoi tarkastelujaksolla huomattavasti eli 29,2 prosenttia. Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti kuitenkin lisääntyi merkittävästi määrältään: sen osuus unionin markkinoista oli tarkastelujakson alussa 1,9 prosenttia ja tutkimusajanjaksolla 15,7 prosenttia. Tästä aiheutui selvästi painetta unionin tuotannonalalle erityisesti vuodesta 2010 tutkimusajanjakson loppuun, jolloin kyseinen tuonti enemmän kuin kaksinkertaistui. Vuodesta 2010 ja erityisesti tutkimusajanjaksolla Yhdysvalloista tuli unionin markkinoille suuret määrät matalahintaista tuontia, jonka hinnat olivat unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat. Tämän tilanteen takia unionin tuotannonala ei kyennyt kehittymään odotetulla tavalla tutkimusajanjaksolla.

(131) Eräät osapuolet ovat esittäneet, että unionin tuotannonalan tilanne nimenomaan parani vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin tuonti Yhdysvalloista kaksinkertaistui. Kuten edellä johdanto-osan 102 ja 107 kappaleessa esitetään, useita unionin tuottajia tuli markkinoille tarkastelujaksolla, mikä aikaansai eräiden vahinkoindikaattoreiden myönteisen kehityksen, kuten tuotanto ja myynnin määrä. Unionin tuotannonalan markkinaosuus kuitenkin pieneni tutkimusajanjaksolla verrattuna vuoteen 2010, ja samaan aikaan polkumyynnillä Yhdysvalloista tapahtunut tuonti unionin markkinoille lisääntyi eniten. Hintojen alittavuus ja hintapaineet heikensivät unionin tuotannonalan yleistä taloudellista tilannetta ja erityisesti kannattavuutta.

(132) Matalahintaisella tuonnilla oli siis merkittävä rooli unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneessa merkittävässä vahingossa.

5.3 **Muiden tekijöiden vaikutus**

(133) Komissio tarkasteli polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi seuraavia tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet vahingoittaa unionin tuotannonalaa, varmistaakseen, ettei niiden aiheuttamaa vahinkoa katsottaisi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaksi: tuonti muita maista, unionin tuotannonalan vientisaavutukset, talouskriisin ja muiden seikkojen vaikutus, kuten raaka-aineiden hintojen vaihtelu, kysynnän muutokset sekä unionin tuotannonalalla toimivien yritysten väitetyt sisäiset ongelmat.

5.3.1 *Tuonti muista maista (Brasilia)*

(134) Käytettävissä olevien tietojen mukaan Brasiliaa lukuun ottamatta mistään muusta maasta ei viety tarkasteltavana

olevaa tuotetta unioniin merkittäviä määriä tarkastelujaksolla. Brasilian tuontihinnat ovat olleet selvästi unionin tuottajien hintoja alhaisemmat. Tuonti Brasiliasta kuitenkin väheni selvästi sekä määrällisesti (–81 %) että markkinaosuudella mitattuna (–25,8 %) tarkastelujaksolla. Koska tuontimäärät pienenivät siinä määrin tutkimusajanjaksolla, niiden ei voida katsoa poistaneen syy-yhteyttä Yhdysvalloista tapahtuneen matalahintaisen tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneen vahingon välillä.

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Tuonnin määrä Brasiliasta (tonnia)	1 022 980	884 020	396 249	195 342
Indeksi: 2008 = 100	100	86	39	19
Brasiliasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus (%)	30,3	22,8	9,7	4,5
Keskimääräinen CIF-yksikköhinta (euroa/tuotu tonni)	560,8	496,2	580,8	622,4
Indeksi: 2008 = 100	100	88	104	111

Lähde: *Eurostat, Yhdistyneen kuningaskunnan uusiutuvista polttoaineista vastaava virasto, Alankomaiden, Ruotsin ja Suomen toimittamat tiedot tullin tuontitietokannasta sekä valitus.*

(135) Osapuolet väittivät, että tuonti Brasiliasta ylitti vähimmäistason koko tarkastelujakson ajan ja että tuonti unionin markkinoille tapahtui polkumyyntihinnoin. Lisäksi ne esittivät, että tuonti Yhdysvalloista pelkästään korvasi Brasiliasta tapahtuneen tuonnin jättämän markkinaosuuden. Sen vuoksi Yhdysvalloista tapahtunutta tuontia ei niiden mukaan voida pitää syynä unionin tuotannonalan kärsimään merkittävään vahinkoon.

(136) Kuten edellä todettiin, tuonti Brasiliasta väheni merkittävästi tarkastelujaksolla. Kyseisen tuonnin markkinaosuus laski 30,3 prosentista 4,5 prosenttiin samalla kun kulutus kasvoi merkittävästi. Ottaen huomioon brasilialaisten viejien unionin markkinoilla soveltamat hinnat, ei voida sulkea pois sitä, että brasilialaisen bioetanolin tulo EU:n markkinoille edisti jossain määrin unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Komissio kuitenkin katsoo, että kyseisen tuonnin määrä tutkimusajanjaksolla oli niin vähäinen, ettei sitä voida pitää keskeisenä syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuonti Brasiliasta väheni noin 200 000 tonnilla, kun taas polkumyynnillä tapahtunut tuonti Yhdysvalloista kasvoi yli 330 000 tonnia. Sen vuoksi katsotaan, että brasilialaisen bioetanolin läsnäolo unionin markkinoilla erityisesti tutkimusajanjaksolla ei kyennyt poistamaan syy-yhteyttä Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle kyseisellä ajanjaksolla aiheutuneen vahingon välillä.

5.3.2 *Unionin tuotannonalan vientisaavutukset*

	2008	2009	2010	Tutkimusajanjakso
Viennin myyntimäärä (tonnia)	26 263	41 023	53 085	59 633

Lähde: *valitus sekä otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamat vastaukset.*

(137) Tutkimuksessa ilmeni, että unionin tuotannonala vei pieniä määriä bioetanolia tutkimusajanjaksolla hinnoin, jotka ylittivät suurelta osin unionin markkinoilla käytetyt hinnat. Sen vuoksi katsottiin, että vientitulos ei ole sellainen tekijä, joka olisi poistanut syy-yhteyden unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja asianomaisesta maasta polkumyyntihinnoin tapahtuneen tuonnin välillä.

5.3.3 *Talouskriisin vaikutukset*

(138) Talouskriisin ei havaittu vaikuttaneen kielteisesti unionin tuotannonalaan. Bioetanolin kulutus unionissa kasvoi eniten vuonna 2009, jota pidetään yleisesti talouskriisin pahimpana vuonna. Samalla ajanjaksolla kasvoivat myös unionin tuottajien tuotanto ja myynti.

(139) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että talouskriisi ei poistanut syy-yhteyttä asianomaisesta maasta tapahtuneen matalahintaisen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

5.3.4 *Muut tekijät*

(140) Osapuolet ovat lisäksi maininneet muita seikkoja, jotka olisivat saattaneet rikkoa syy-yhteyden, kuten raaka-aineiden hintojen vaihtelu, kysynnän odotettua huonompi kehitys, unionin sääntelykehys, jonka väitettiin olleen epäedullinen unionin tuottajien kannalta, sekä eräät unionin tuottajien väitetyt sisäiset ongelmat.

(141) Raaka-aineiden hintojen vaihtelun osalta todettiin, että maissin ja vehnän hinnat olivat epävakaat tarkastelujaksolla. Tutkimuksen mukaan useimmat tuottajat kuitenkin suojautuvat tältä riskiltä erityisellä hinnanmuodostusmekanismilla toimittajiensa kanssa tai rahoitusmarkkinoiden kautta. Vaikka raaka-aineiden hinnat vaihtelivat erityisesti vuodesta 2008 vuoteen 2010, jolloin maissin

hinta oli pienempi kuin vehnän hinta, raaka-aineiden hinnat pysyivät tutkimusajanjakson toisella puoliskolla suunnilleen samoina. Tämä osoittaa, että mahdollinen hintaero on erittäin pieni eikä se ole pysyvä.

(142) Eräät osapuolet ovat väittäneet, että uusiutuvaa energiaa koskeva direktiivi on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa liian hitaasti ja että kulutus ei ole lisääntynyt direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Vaikka alkuperäisiä tavoitteita ei täysin saavutettu tarkastelujaksolla, kulutuksen merkittävä kasvu (29,2 %) on myönteinen tekijä, joka on otettava huomioon analyysissa. Joka tapauksessa väitetty direktiivin hidas täytäntöönpano ei riitä selittämään unionin markkinoille polkumyynnillä tapahtunutta suurimittaista tuontia hinnoilla, jotka alittivat unionin tuotannonalan hinnat, mistä aiheutui vahinkoa unionin tuotannonalalle. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(143) Osapuolet ovat myös esittäneet, että unionin tuotannonala ei voinut yksin vastata unionin kysyntään sääntelyn epävarmuuden takia ja että hyväksymisjärjestelmä on hyvin hidas ja siten estää hyväksynnän saaneita unionin tuottajia hyötymästä järjestelmästä. Eräät osapuolet esittivät lopuksi, että useiden unionin tuottajien sisäiset ongelmat tarkastelujaksolla selittävät niille mahdollisesti aiheutuneen vahingon. Näille väitteille ei kuitenkaan löytynyt perusteita eikä tutkimus vahvistanut väitteiden todenperäisyyttä. On kuitenkin todettava, että tutkimuksen mukaan unionin tuotannon väitetty alhainen taso perustui lähinnä alhaisiin myyntihintoihin unionin markkinoilla. Nämä puolestaan johtuivat suurelta osin siitä, että tuonti Yhdysvalloista polkumyynnillä unionin tuottajien hinnat alittavilla hinnoilla lisääntyi äkillisesti erityisesti tutkimusajanjaksolla. Vaikutti siltä, että EU:n tuottajilla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin lopettaa tuotanto, sillä hinnat olivat niin alhaiset, etteivät tuottajat kyenneet kattamaan edes raaka-aineiden kustannuksia erityisesti tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi edellä esitetyt perusteettomat väitteet eivät poista syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneen vahingon välillä.

(144) Komissio katsoo, että edellä mainitut seikat eivät voi poistaa syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä.

(145) Osapuolet mainitsevat lopuksi, että tutkimusajanjaksolla ilmoitettiin merkittävä määrä tuontia CN-koodilla 3824, ja kyseisestä tuonnista maksettiin alhaista tullimaksua. Kyseistä tullimaksua korotettiin tutkimusajanjakson lopussa. Osapuolten mukaan vahingon aiheutti alhainen tullimaksu eikä polkumyynti. Tältä osin on riittävää todeta, että tullimaksut voivat muuttua milloin tahansa ja että tällä väitteellä ei voida sen vuoksi kyseenalaistaa vahingon olemassaoloa tutkimusajanjaksolla.

5.4 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(146) Edellä esitetty analyysi osoitti, että asianomaisesta maasta tulevan matalahintaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi tarkastelujaksolla. Lisäksi todettiin, että kyseisen tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat unionin markkinoilla.

(147) Asianomaisesta maasta tapahtuneen matalahintaisen tuonnin määrän ja markkinaosuuden kasvu esiintyi samanaikaisesti unionin kulutuksen yleisen ja jatkuvan kasvun sekä unionin tuotannonalan negatiivisten tulosten kanssa tarkastelujaksolla. Asianomaisen maan viejät onnistuivat lisäämään markkinaosuuttaan soveltamalla järjestelmällisesti unionin tuotannonalan hintoja halvempia hintoja. Samanaikaisesti unionin tuotannonala ei kyennyt toimimaan kannattavasti toiminnan lisääntymisestä huolimatta.

(148) Tarkasteltaessa muita tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, kävi ilmi, että tekijät eivät näytä olleen sellaisia, että ne olisivat poistaneet syy-yhteyden asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

(149) Edellä esitetyn analyysin perusteella, jossa on asianmukaisesti erotettu toisistaan yhtäältä kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen ja toisaalta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, pääteltiin, että Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut unionin tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

6. **UNIONIN ETU**

6.1 **Alustavat huomautukset**

(150) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi unionin edun mukaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat, kuten unionin tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut.

6.2 **Unionin tuotannonalan etu**

(151) Tutkimuksen mukaan unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Yhdysvalloista polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Ellei kyseisen tuonnin kauppaa vääristäviä vaikutuksia korjata eräillä toimenpiteillä, on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee edelleen.

(152) Polkumyyntitullin käyttöönoton odotetaan palauttavan unionin markkinoille tehokkaat kilpailuedellytykset, jolloin unionin tuotannonala voi mukauttaa hinnat vastaamaan tuotantokustannuksia. Lisäksi voidaan olettaa, että toimenpiteiden käyttöönotto tarjoaisi unionin tuotannonalalle tilaisuuden lisätä myynnin määrää ja siten saada takaisin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin takia menetetty markkinaosuus. Tällä puolestaan voisi olla muita myönteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen ja kannattavuuteen.

(153) Sen vuoksi katsottiin, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto Yhdysvalloista peräisin olevan, tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa ei olisi vastoin unionin tuotannonalan etua.

6.3 **Tuojien etu**

(154) Kaksi yritystä vastasi kyselylomakkeeseen, joka oli tarkoitettu tuontia harjoittaville etuyhteydettömille yrityksille unionissa. Tarkastuskäyntejä tehtiin kyseisten yritysten toimitiloihin. Bioetanoliliiketoiminta muodostaa vain pienen osan kummankin yrityksen kokonaisliikevaihdosta (alle 5 %). Lisäksi kumpikin niistä ilmoitti, että ne voisivat siirtää mahdolliset hinnankorotukset asiakkailleen eli käyttäjille.

(155) Saatavilla olleiden tietojen perusteella katsottiin, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tuojiin.

6.4 **Käyttäjien etu**

(156) Neljä yritystä vastasi kyselylomakkeeseen, joka oli tarkoitettu unionin käyttäjille. Tarkastuskäyntejä tehtiin yhden yrityksen toimitiloihin.

(157) Bioetanoliliiketoiminta muodostaa vain pienen osan kyseisen yrityksen liikevaihdosta (alle 5 %). Yritys on laatinut vaikutustenarvioinnin, joka koskee E5:n sekoitusta. Arvioinnissa todettiin, että jos tarkasteltavana olevalle tuotteelle määrätään tullia 100 euroa kuutiometriä kohti, kuluttajahintaa on kasvatettava 0,005 euroa litralta.

(158) Kolmen muun käyttäjän kyselylomakkeeseen antamien vastausten perusteella on selvää, että vaikutus olisi rajallinen. Yhden yrityksen asianomaisesta maasta ostamat määrät ovat aika pienet, ja polkumyyntitullin käyttöönotto vaikuttaisi sen kannattavuuteen vain vähän.

(159) Kaksi muuta yhteistyöhön suostunutta käyttäjää ovat etuyhteydessä. Ne ilmoittivat, että ne voivat siirtää polkumyyntitullit asiakkaidensa maksettavaksi. Lisäksi ne totesivat selvästi, että niillä on riittävästi valinnanvaraa tuotteiden hankkimiseksi ja että ne eivät ole riippuvaisia Yhdysvalloista peräisin olevasta tuonnista.

(160) Osapuolet ovat esittäneet, että unionissa ei ole riittävästi kapasiteettia koko kysynnän täyttämiseksi ja että unioni tarvitsee tuontia täyttääkseen bioetanolin tarpeensa. Kapasiteettia koskevien tarkistettujen lukujen mukaan unionissa oli käyttämätöntä kapasiteettia erityisesti, kun otetaan huomioon alhaiset myyntihinnat. Unionin tuottajat voisivat siis lisätä tuotantoaan vastatakseen kasvavaan kysyntään erityisesti, jos markkinoilta poistetaan kaupan vääristymät. Lisäksi on odotettavissa, että unionin alueelle rakennetaan uusia laitoksia, jotka aloittavat toimintansa lähitulevaisuudessa, joten väitetty riittämättömän tuotannon riski pienenee.

(161) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuontiin kohdistetuilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei olisi merkittävää haittavaikutusta unionin käyttäjiin.

6.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(162) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että unionin edusta saatavilla olevien tietojen perusteella ei ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa.

7. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

7.1 **Vahingon korjaava taso**

(163) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

(164) Näiden toimenpiteiden suuruutta määritettäessä otettiin huomioon todetut polkumyyntimarginaalit ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korjaamiseksi tarvittavan tullin määrä niin, ettei ylitetä todettuja polkumyyntimarginaaleja.

(165) Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että unionin tuotannonala voi kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen myyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada tällaisella tuotannonalalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionissa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.

(166) Ottaen huomioon erityisesti johdanto-osan 102 ja 103 kappaleessa esitetyt huomautukset, komissio katsoo tässä asiassa, että unionin tuotannonalan tavoitetuoton olisi

perustuttava tuottoon, joka saatiin silloin kun tuonti Yhdysvalloista oli vähäistä, eli jonkin otokseen valitun sellaisen unionin tuottajan keskimääräiseen tuottomarginaaliin ennen veroja vuonna 2008 ja 2009, joka ei ollut tuolloin käynnistysvaiheessa. Näin ollen katsotaan, että 6,8 prosentin osuutta liikevaihdosta edustava marginaali on kohtuullinen ja sitä voidaan pitää sellaisena sopivana vähimmäismääränä, jonka unionin tuotannonalan voitiin odottaa saavuttavan tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa tutkimusajanjaksolla ilman vahingollista polkumyyntiä.

(167) Tämän perusteella unionin tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin oikaisemalla otokseen valittujen unionin tuottajien myyntihinnat tutkimusajanjakson tosiasiallisella voitolla/tappiolla sekä lisäämällä edellä mainittu voittomarginaali.

(168) Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä yhdysvaltalaisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymien tuotteiden vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Tästä vertailusta johtuvat mahdolliset erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina tuonnin keskimääräisestä CIF-kokonaisarvosta.

7.2 **Tullien laji ja taso**

(169) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat lopulliset polkumyyntitoimenpiteet olisi otettava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Kaikki tullit olisi näin ollen määrättävä todettujen polkumyyntimarginaalien suuruisiksi.

(170) Ehdotetut lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavat:

	Polkumyynti-marginaali	Vahinkomarginaali	Lopullinen tulli (%)
Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali (%)	9,5	31,1	9,5

(171) Ottaen huomioon, että polkumyyntitullia sovelletaan myös enemmän kuin 10 painoprosenttia bioetanolia sisältäviin sekoituksiin suhteessa niiden bioetanolisisältöön, pidetään aiheellisena määrittää tullit kiinteinä määrinä puhtaan bioetanolisisällön perusteella, jotta jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat panna toimenpiteet tehokkaasti täytäntöön.

(172) Tässä asetuksessa vahvistettava polkumyyntitulli määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisen tutkimuksen aikaista tilannetta. Tätä kaikkia yrityksiä koskevaa maanlaajuista tullia sovelletaan Yhdysvalloista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin.

(173) Vaikka toimenpiteiden kesto oli alun perin tarkoitus rajata kolmeen vuoteen tarkasteltavana olevan tuotteen dynaamisen markkinakehityksen perusteella, asiaa arvioitiin uudelleen asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten jälkeen. Valituksen tekijät väittivät erityisesti, että tässä vaiheessa olisi liian aikaista olettaa markkinoiden muuttuvan radikaalisti, sillä siirtyminen uuden sukupolven bioetanoliin saattaa hyvin todennäköisesti viedä huomattavasti aikaa eikä sitä pitäisi ottaa huomioon tässä ehdotuksessa. Lisäksi olisi liian varhaista olettaa, millainen vaikutus eräillä käsiteltävänä olevilla sääntelyehdotuksilla olisi kaikkiin markkinatoimijoihin. Komissio katsoi näitä väitteitä tarkasteltuaan, ettei ole asianmukaista poiketa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta toimenpiteiden tavanomaisesta voimassaoloajasta. Tämä ei vaikuta asianomaisten osapuolten mahdollisuuteen pyytää tarkistamista, jos tämä on olosuhteiden nojalla perusteltua 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

8. **KIRJAAMINEN**

(174) Komissio on vastaanottanut valituksen tekijän pyynnön Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnin kirjaamisesta. Perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaan komissio voi neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan määrätä tulliviranomaiset toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin soveltaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen. Tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi unionin tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Valituksen tekijä katsoi, että koska kirjaaminen tehtiin pakolliseksi rinnakkaisessa, Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuontia koskevassa tukien vastaisessa menettelyssä ([1]), edellytykset täyttyivät automaattisesti.

(175) On kuitenkin tarpeen korostaa, että kirjaaminen perustuu rinnakkaisessa tukien vastaisessa menettelyssä aivan toisenlaisiin olosuhteisiin. Kuten asetuksen (EU) N:o 771/2012 johdanto-osan 10 kappaleessa todetaan, vaikka tasoitustoimenpiteiden alaista tukea ja sen unionin tuotannonalalle aiheuttamaa merkittävää vahinkoa koskevat päätelmät katsottiin tutkimusajanjakson osalta hyväksytyiksi, komissio päätti olla soveltamatta väliaikaisia tasoitustulleja, koska alustavasti katsottiin, että tutkimusajanjaksolla voimassa ollut merkittävin tukijärjestelmä oli päättynyt eikä siitä enää koitunut hyötyä ajanjaksona, johon väliaikaiset toimenpiteet olisivat kohdistuneet. Oli kuitenkin näyttöä siitä, että Yhdysvallat saattaisi ottaa merkittävimmän tasoitustoimenpiteiden alaiseksi todetun tukijärjestelmänsä uudelleen käyttöön lähikuukausina ja

([1]) Komission asetus (EU) N:o 771/2012 (EUVL L 229, 23.8.2012, s. 20).

toteuttaa sitä takautuvasti. Siinä tapauksessa komissio olisi katsonut olevansa oikeutettu ottamaan käyttöön (ja myöhemmin kantamaan) väliaikaiset tasoitustullit nykyisessä tutkimuksessa. Euroopan unionin oikeuksien säilyttämiseksi näissä erityisolosuhteissa komissio on siksi päättänyt ohjeistaa tulliviranomaisia kirjaamaan tuonnin. Nämä erityisolosuhteet eivät koske tätä polkumyynnin vastaista menettelyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan polttoaineena käytettävän bioetanolin, jota kutsutaan ”etanolipolttoaineeksi”, eli (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetelluista) maataloustuotteista tuotetun denaturoidun tai denaturoimattoman etyylialkoholin, lukuun ottamatta tuotteita, joiden vesipitoisuus on yli 0,3 prosenttia (m/m), mitattuna standardin EN 15376 mukaisesti, sekä sellaisissa bensiinisekoituksissa esiintyvän, (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetelluista) maataloustuotteista tuotetun etyylialkoholin, joiden etyylialkoholipitoisuus on yli 10 prosenttia (v/v), ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 ja ex 3824 90 97 (Taric-koodit 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 51 11, 2710 12 59 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 ja 3824 90 97 67), tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin määrä on 62,3 euroa nettotonnilta. Polkumyyntitulli riippuu (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetelluista) maataloustuotteista tuotetun puhtaan etyylialkoholin kokonaispitoisuudesta painon mukaan laskettuna (bioetanolipitoisuus).

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin ei sovelleta lopullista polkumyyntitullia, jos niitä käytetään muihin tarkoituksiin kuin polttoaineena. Vapauttamisessa on sovellettava asiaa koskevissa Euroopan unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä, jotka koskevat kyseisten tavaroiden käytön tullivalvontaa (ks. komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 291–300 artikla).

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. SHERLOCK